

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Antiocho. 447.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πάλιν τῷ νόμῳ ζῆται, ὡς εἰς αὐτοὺς
καὶ πάλιν τῷ νόμῳ αὐτῶν παιδαγωγη-
θέντων, ἐξ αὐτῶν πάλιν τελείων
δογματῶν μαρτυρίας ὑπερέβηκεν,
ἕως γὰρ ἀπέειπε Πάυλος τὸν νεο-
γνόν, τοῦ κυρίου λαόν, ὡς ἄλλοτε
ἦν τῆς νόμου ὑποκρίτης, ὡς ἔλεγε
τὴν τελειότητα.

Παλλάδιῳ. υμῶν.

λαϊδορίας.

Εἰ νηστεύεις ἀπὸ βρωμάτων, τί κρεώ-
φαγῆς λοιδορίας. καλὸν γὰρ ἐκεί-
νων ἐμφορεῖσθαι, ἢ ταύταις ἐβηλί-
σθαι. εἰ δὲ τῷ μὲν ἀπέχη, ταῖς
δὲ μολύβῃ, ὅσκιος πρὶ μικρῶν περ-
συχρήσῃ, καὶ πλείστα βλασφη-
μοῦπι.

Ἀντιόχῳ. υμῶν.

πυγμ.

Εἶδει μὲν ἅπαντας τοὺς κυρίῳ τῷ
θεῷ ἡμῶν ἱερουργοὺς, καὶ ἐκκλησίας
ὑπερρεσίας ἐν τεταγμένῃ, πάλιν ἀλλή-
λων λυγρῶν ἐρεῖς τε καὶ μαριώδεις ἀμ-
φιβολίας, ἀλλὰ μὴ αὐτοῦς ἐτέρωθεν
ἐραυλίζεσθαι πάλιν ἑαυτῶν συνηρείας.
ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς εἰς μόνον ἐλέγουσι τὰ
ἰσχυρὰ, καὶ κείνην κείνησιν ἀγιατέραν
τὴν ἐκκλησίαν, παρ' ἧς δαψιλέστερα
δέχονται, θεὸν τὴν κοιλίαν ἡγουμένους.
δι' ἧς καὶ τὸ θεῖον βλασφημεῖται, καὶ
σεβάσμιον ὄνομα τῷ δευτέρῳ κρείττονων
ἀμελοῦσι, καὶ οὐδὲ λόγον τὸν τυχεῖα
ποιούται. ἰσχυρὰ γὰρ ὡς εἰς τὸ εἰρη-
μῶν παρὰ τοῦ ἐναρέτου Ἰερανοῦ, καὶ
ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ ἐν τῆς θείας ἔχει ἡρα-
φῆς τὴν ἀπόδειξιν. οὐ γὰρ ὁ ἀπόστο-
λος Φίλιππος, ὁ ἐν τοῖς δεκάδύο κα-
ταληρόμενος, ἀλλ' ὅστις τῷ ἐπὶ τῷ
μετὰ τοῦ ἀριστέως καὶ ἀρχιερατῆρος
τῷ καλλιπικῶν μαρτύρων Στεφάνῳ
ἔπιλεγῆς ὡς εἰς τῷ τῶν χειρῶν οἰ-
κονομίῃ, ἕως ἐστὶν ὁ καὶ τὸν Εὐνοῦχον
βαπτίσας, καὶ τὸν Σίμωνά κατηχη-
σας.

χειρῶν.

errore sibi fingebant) idcirco ad confir-
mandos & permouendos eorum, quos in
disciplinam acceperat, animos, Legis ope-
ra utitur, nimirum ab ea perfectorum dog-
matum testimonia petens. Ad hunc mo-
dum Paulus novum ac recens ortum Do-
mini populum lacte irrigat, dum per Legis
puerilitatem sapienter ei perfectam do-
ctrinam tradit.

Palladio. 446.

Si à cibis abstinēs, quid conuitiis & ma-
ledictis tanquam carnibus vesceris? Præ-
stiterat enim illis ingurgitari, quàm his
contaminari. Quòd si ab illis abstinens,
his inficeris & conspurcaris, ei similis es,
qui nonnihil precatur, magna autem ex
parte Deum impiis & contumeliosis vo-
cibus incescit.

Antiocho. 447.

Oportebat quidem omnes qui Domini
Dei nostri cultui consecrati, atque ad Eca-
clesiæ ministerium destinati sunt, mutuas
suas contentiones ac furiosas controuer-
sias comprimere, non autem ipsos aliunde
patrocinia sua cōrogare. Quoniam autē
ad stipendia duntaxat oculos coniectos
habent, sanctioremque eam Ecclesiam ef-
se ducunt, à qua vberiore copiam
accipiunt (ventrem videlicet pro Deo ha-
bentes, causamque cur diuinum ac vene-
ratione prosequendum nomen blasphemis
vocibus laceretur, præbentes:) melio-
rum autem rerum curam abiiciunt, nec
vel tantulam earum rationem habent, il-
lud scito, vir admirabili virtute prædite, id
quod à probo viro Hierone dictum est, &
verum esse, ac diuinæ Scripturæ testimo-
nio confirmari. Neque enim Philippus Ap-
ostolus, qui inter duodecim recensetur,
verum vnus ex septem illis, qui cum stre-
nuo ac virtute præstanti, & palmariorum
martyrum duce Stephano ad viduarum
curā gerendam asciti sunt, ille est, qui &
Eunuchum Baptismo donauit, & Simonē
Christiana fide imbuit.